

[Udenrigsministeren.]

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale det foreliggende forslag til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om investeringsfonds.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1189, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 201).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til torhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget vedtoges med 129 stemmer mod 5.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om afvikling af statens garanti for renten af de af husmandskreditforeningerne og Sønderjyllands Kreditforening udstedte kasseobligationer.

(Første behandling findes i tidenden sp. 760, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 195).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Bladt): Ved første behandling af det foreliggende lovforslag blev der af samtlige partier givet tilslutning til en afvikling af statens rentegaranti for de to husmandskreditforeninger og Sønderjyllands Kreditforening. Den omstændighed, at det i bemærkningerne til lovforslaget var anført, at regeringen havde erklæret sig villig til forhandling med husmandskreditforeningerne om en ændring i lånegrænser-

ne, var anledningen til, at man ønskede at drøfte dette spørgsmål nærmere i et udvalg. Der blev også givet udtryk for divergerende opfattelser med hensyn til en ændring af disse lånegrænser. Imidlertid forholder det sig således, at det ligger uden for rammerne af det foreliggende lovforslag at tage stilling til lånegrænserne.

Udvalget, som har holdt 3 møder, forventer nu, efter at de nævnte forhandlinger med kreditforeningerne er ført og afsluttet, at der snarest vil blive fremsat et lovforslag om en ændring af lånegrænserne, og at der under et sådant lovforslags behandling kan blive lejlighed til i et folketingsudvalg at drøfte dette spørgsmål i en realitetsforhandling.

Med disse få bemærkninger kan jeg på hele udvalgets vegne indstille lovforslaget til uændret vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om skoleskibsafgift.

(Første behandling findes i tidenden sp. 766, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 199).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Peter Nielsen): Der blev ved lovforslagets første behandling rejst det spørgsmål, om den rette minimumsgrænse for opkrævning af skoleskibs-

[Peter Nielsen.]

afgiften ikke burde drages ved skibe på 500 brutto registertons, idet skibe under denne størrelse kan føres af sætteskipperne, og man skulle derfor ikke for disse skibes vedkommende have så stor interesse i skoleskibsuuddannelsen.

Det er oplyst over for udvalget, at det blot drejer sig om 89 skibe mellem 300 og 500 tons, og at disse skibe ville blive pålagt en afgift på 9 200 kr. tilsammen. Skulle dette beløb fordeles på skibe over 500 tons, skulle afgiften forhøjes med 0,8 øre pr. ton. Der har ikke fra de mindre skibes rederier været protesteret over for denne afgift, og da den kun andrager et relativt lille beløb, ønsker udvalget ikke at stille ændringsforslag i den omtalte retning og indstiller lovforslaget til vedtagelse uændret.

Lynnerup Nielsen: Ifølge loven om skibes bemanning af 7. juni 1958 ophævedes jo bestemmelsen om den obligatoriske sejl-skibstid for vordende navigatører. Mit parti er helt enig i, at sejlads med sejlskib ikke har nogen særlig betydning nu om stunder, hvor sejltiden med sejlskib ikke vil komme de unge navigatører til gode i deres fremtidige gerning, eftersom skibssejladser har gennemgået en så stor udvikling, som tilfældet er.

Vi er tillige af den opfattelse, at ønsket om bevarelse af skoleskibet „Danmark“ er et rederønske, og vi føler os ikke sikker på, at rederne ikke vil benytte sig af en vis social udvælgelse af navigatører under særlig vanskelige perioder for skibsfarten. Derfor vil mit parti stemme mod lovforslaget ved tredje behandling.

Udvalgets ordfører (Peter Nielsen): I anledning af det ærede medlem hr. Lynnerup Niensens udtalelse er det måske værd lige at gøre opmærksom på, at dette lovforslag blot drejer sig om, at Dansk Dampskibsrederiforening skal være med til at betale for skoleskibet „Danmark“, og da foreningen selv har tilbudt det, kan da vel ingen her have noget imod det.

Lynnerup Nielsen: Jeg er fuldstændig klar over, at det er Dansk Dampskibsrederiforening, der må betale en afgift af skibe over en vis størrelse. Det er ikke afgiften

som sådan, mit parti har vendt sig imod, men vi er ængstelige for, at man i vanskelige perioder kan komme til at stå over for en social udvælgelse af det vordende navigatørmandskab.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1959 til 31. marts 1960.

(Foregående forhandling findes i tiden den sp. 1135, 1202, 1227 og 1313).

Forhandlingen genoptoges.

Thestrup: Jeg vil gerne begynde med at erkende, at jeg i min sammenligning mellem tidligere budgetter og det nuværende budget ikke tog hensyn til, at der er sket en ændring af budgettets opstilling, og at dette bevirker, at det umiddelbare sammenligningsgrundlag ikke er til stede. Jeg vil endvidere erkende, at jeg af den højtærede finansminister tidligere har fået dette forholdt; så må man selv bedømme, om man vil betragte det som en fejltagelse fra min side.

Den højtærede minister nåede til det resultat i sit svar til mig, at væksten i statens udgifter knap udgjorde 50 pct., og ikke som af mig anført 100 pct., fra den borgerlige regerings sidste budget til det nu forelagte. I virkeligheden turde dog også denne stigning være ganske betydelig. Der er imidlertid noget andet, som jeg synes har større interesse. Jeg kan ikke se rettere, end at den højtærede minister ved at lægge hele vægten på udgiften søger at komme bort